

Sygn. akt III A Ua 547/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Elżbieta Kunecka (spr.)
Sędziowie:	SSA Barbara Ciuraszkiewicz SSA Jarosław Błaszczak
Protokolant:	Adrianna Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku G. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o przywrócenie prawa do wypłaty emerytury

na skutek apelacji G. L.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Jeleniej Górze

z dnia 2 lutego 2012 r. sygn. Akt VII U 1279/11

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza od wnioskodawczyni na rzecz strony pozwanej kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie wnioskodawczyni G. L. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 10.10.2011 r. którą organ rentowy wstrzymał wypłatę emerytury od dnia 1.10.2011 r.

Rozstrzygnięcie swoje powziął po ustaleniu następującego stanu faktycznego:

Wnioskodawczyni G. L. ur. (...), od 21.10.1973 r. pracuje bez przerwy do chwili obecnej w (...) Sp. z o.o. w Z. w pełnym wymiarze czasu pracy. Prawo do emerytury zostało przyznane wnioskodawczyni od 1.11.2008 r., a zaskarżoną decyzją z 10.10.2011 r. ZUS wstrzymał dalszą wypłatę emerytury.

Przy takich ustaleniach Sąd Okręgowy nie uwzględnił odwołania. W uzasadnieniu wskazał na regulację zawartą w art.103 a ustawy z 17.12.1998 r.o emeryturach i rentach z FUS w brzmieniu obowiązującym od 1.01.2011 r. Zadaniem Sądu z treści przepisu 103a ustawy o emeryturach i rentach wynika, że kontynuowanie zatrudnienia u dotychczasowego pracodawcy nie ma wpływu na nabycie prawa do emerytury, jedynie realizacja tego uprawnienia ulega zawieszeniu w razie kontynuowania zatrudnienia po nabyciu prawa do emerytury, niezależnie od wysokości uzyskiwanego przychodu ze stosunku pracy. Ponadto Sąd powołał orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 07.02.2006 r. w sprawie sygn. akt SK 45/04 w którym stwierdzał, iż przedmiotem ingerencji ustawodawcy jest wyłącznie prawo do emerytury pobieranej łącznie z wynagrodzeniem za pracę u dotychczasowego pracodawcy. Ingerencja ustawodawcy nie polega na zniesieniu prawa nabytego do emerytury ani zmniejszenia jego zakresu, ale na wprowadzeniu dodatkowych warunków jego realizacji. Zdaniem Sądu Okręgowego konstytucyjnie chronione prawo wnioskodawczyni do emerytury nie zostało naruszone. Wnioskodawczyni ma nadal prawo do emerytury, które zostało zawieszona na skutek kontynuowania zatrudnienia.

Od powyższego wyroku wnioskodawczyni złożyła apelację zarzucając jak można wywnioskować z jej treści, naruszenia przepisów Konstytucji przez nie wzięcie pod uwagę praw nabytych, orzecznictwa i doktryny .

Wskazując na powyższe domagała się zmiany zaskarżonego wyroku i uchylenie zaskarżonej decyzji ZUS i przyznanie prawa do wypłaty emerytury od 1.10.2011 r.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji przeprowadził w sprawie należyte postępowanie dowodowe, wyprowadził trafne wnioski i wydał wyrok zgodny z obowiązującym stanem prawnym.

Spór w sprawie wymagał rozstrzygnięcia, czy organ rentowy zasadnie zawiesił wypłatę świadczenia emerytalnego wnioskodawczyni, z uwagi na kontynuację zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy.

Sąd I instancji ustalił, że wnioskodawczyni uzyskała prawo do emerytury od dnia 1.11.2008 r.

Przed nabyciem prawa do świadczenia emerytalnego, do chwili obecnej, wnioskodawczyni pozostaje w stosunku pracy w (...) Sp. z o.o. w Z..

Wejście w życie nowego przepisu art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz. 1726), zgodnie z którym począwszy od dnia 1 października 2011 r. prawo do emerytury przyznanej przed dniem 1 stycznia 2011 r., ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego, stanowi podstawę prawną do zawieszenia prawa do świadczenia emerytalnego.

W związku z kontynuacją przez wnioskodawczynię zatrudnienia, zaskarżoną decyzją z dnia 10.10.2011 r. organ rentowy wstrzymał wnioskodawczyni wypłatę emerytury.

Stwierdzić należy, że zawieszenie wypłaty świadczenia nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i brak jest podstaw do uwzględnienia zarzutów apelacji. Ustawodawca bowiem nie różnicuje ubezpieczonych według miejsca i rodzaju ich zatrudnienia, a jedynie odnosi się do samego faktu kontynuacji tego zatrudnienia, bez przerywania go w związku z uzyskaniem prawa do emerytury.

Sąd Apelacyjny odnosząc się do dalszych zarzutów apelacji wskazuje, że zmiana w/w przepisów, a w szczególności przepisu art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu nadanym przez art. 6 ust. 2 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw, nie jest zmianą niekonstytucyjną.

Trybunał Konstytucyjny bowiem wielokrotnie wyjaśniał, że dyrektywa rozwoju ubezpieczeń społecznych nie wyklucza zmian regulacji prawnych przewidzianych we wcześniejszych ustawach, pod warunkiem zachowania istoty tych uprawnień, przy czym nie zawsze te zmiany muszą iść w kierunku korzystnym dla adresatów (orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 listopada 1995 r. w sprawie K 23/95 oraz z dnia 17 lipca 1996 r. w sprawie K 8/96).

Konstytucyjnie chronione prawo wnioskodawczynie do emerytury nabyte od dnia 10.10.2008 r. nie zostało naruszone w wyniku zmiany przepisów. Wnioskodawczynie ma nadal prawo do pobierania emerytury w przypadku rozwiązania stosunku pracy z obecnym pracodawcą. Tym samym stwierdzić należy, że zaskarżona decyzja o wstrzymaniu wypłaty emerytury od dnia 01.10.2011 r. jest prawidłowa.

Nie ma wątpliwości, iż w niniejszej sprawie zaszyły przesłanki, które uprawniają organ rentowy do zawieszenia wypłaty emerytury wnioskodawczynie. Tym samym zarówno zaskarżona decyzja, jak również orzeczenie Sądu Okręgowego należy uznać za prawidłowe i odpowiadające obowiązującemu prawu.

Sąd Apelacyjny nie znalazł żadnych podstaw do podważenia prawidłowości i zasadności zaskarżonego wyroku, z tego też względu na mocy art. 385 kpc. orzekł o oddaleniu apelacji wnioskodawczynie jako nie zasługującej na uwzględnienie.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym znajduje uzasadnienie w art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc. Natomiast wysokość kosztów procesu została ustalona zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. nr 163 poz. 1349 ze zm. § 12 ust. 1 pkt 2).

W ocenie Sądu Apelacyjnego brak było podstaw do zastosowania zasady z art. 102 kpc, gdyż wnioskodawczynie posiada stały dochód, a zasądzone koszty nie są wygórowane.

R.S.